

Circulara episcopului diecezan
László

III. / 2015

Nr.877/2015.
MESAJ PASCAL

„În prima zi a săptămânii, dis-de-diminează, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt... A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt!, (In 20, 1, 3).

Frați și Surori în Cristos, dragi credincioși!

Atunci când urmărim desfășurarea evenimentelor pascale, atenția noastră se îndreaptă către mormântul gol, respectiv către succesiunea întâlnirilor cu Cristos. Este bine așa, deoarece atunci când suntem în căutarea dovezilor învierii, **acestea** sunt cele mai elocvente indicii. Isus cel mort nu se mai află în mormânt, mormântul a rămas gol, în timp ce femeile sfinte și apostolii îl întâlnesc pe Cristos cel viu. Putem deci să deducem, că în interiorul mormântului s-a întâmplat ceva, cel mort nu mai este în mormânt, el este viu. Isus s-a întors între cei vii, îi întâlnește pe ai săi!

Trăirea acestor momente provoacă în cei care s-au aflat până nu de mult în mijlocul evenimentelor o stare sufletească deosebită. Ei au fost martori la tot ce a precedat evenimentul pascal. Cuprinși fiind de dezamăgire aproape că au renunțat la tot, considerând că a fost inutilă propovăduirea acestui profet numit Isus. Aproape că ajunseseră la decizia de a pune punct acestui capitol din viața lor pentru a se putea întoarce la viața anterioară.

Dar au intervenit evenimentele din **prima zi a săptămânii**, despre care citim în evanghelie, acele ceasuri matinale, când lumea lor a intrat în mișcare. Întâi doar Maria Magdalena, apoi Petru și Ioan urmați de către ceilalți, apostolii și toți cei cărora le-au relatat cele văzute la mormânt, și mai apoi mărturiile întâlnirilor personale avute cu Cristos cel viu. Misterul pascal început deja în Vinerea Mare, a ajuns acum la împlinire, iar apostolii triști, și femeile îndurerate au ajuns încet la recunoașterea adevărului: **Isus trăiește**, el nu mai trebuie căutat printre cei morți, ci printre cei vii. Ba mai mult, trebuie să ne pregătim pentru posibilitatea întâlnirii lui!

Urmărind aceste evenimente pascale, îmi vine în minte o experiență din viața cotidiană. Este o experiență de care avem parte atunci, când ne întâlnim unii cu alții. În astfel de cazuri se întâmplă deseori, ca după salutul obișnuit să ne adresăm reciproc întrebarea: „*Încotro ai pornit?*”. De multe ori această întrebare nu se naște din simplă curiozitatea, ci este o formă de socializare și dialog între oameni. Cât de importantă este această întrebare pentru noi: „*Încotro ai pornit?*”. Mai ales acum, în timpul pascal este important să ne întrebăm: „*Tu încotro ai pornit? Încotro ai pornit în dimineața Sfintelor Paști?*”. Este o întrebare a cărei importanță o putem înțelege cu adevărat numai dacă observăm și urmărim desfășurarea freamătului prezentat în evanghelie. Căci adevărata trăiere a bucuriei pascale este efectul unei **porniri, pornirea la drum!** Doar cei care asemeni femeilor sfinte, au curajul să pornească spre mormânt, sau pornesc unii către alții asemeni apostolilor, sau către propria eliberare, asemeni ucenicilor din Emaus, cei care reușesc să renunțe la obstacolele ce-i leagă și se deschid noului, doar aceia vor înțelege adevăratul mister pascal, adevărata bucurie pascală!

Frați și Surori în Domnul! „*Încotro am pornit?*” – Așa răsună întrebarea, care dorește să îl conducă și pe omul zilelor noastre la deplinătatea sărbătorii pascale, am putea spune la reușita acestei sărbători. Există posibilitatea să rămânem în viața noastră obișnuită, în liniștea cu care ne-am familiarizat, într-o stare de imobilitate, izolându-ne de toate posibilitățile înnoitoare ale vieții. Sărbătoarea Paștelui nu înseamnă altceva, decât experimentarea a tot ceea ce Dumnezeu a înfăptuit pentru noi. Descoperim faptul că Dumnezeu nu a încercat să ne călăuzească viața printr-o singură intervenție: El se află într-o continuă mișcare pentru noi. Nu se obosește să ne ridice și să ne călăuzească mai departe. Nu se îndepărtează de noi atunci când îi întoarcem spatele, ci are noi și noi inițiative în favoarea noastră. Asta este ceea ce ne transmite sărbătoarea Paștelui: Dumnezeu a pornit cu hotărâre fermă pentru noi, iar acum așteaptă, ca și noi să pornim în căutarea sa, să acceptăm inițiativa sa prin care ne cheamă la viață.

Frați și Surori în Cristos, sărbătoarea Paștelui îl invită pe om să iasă din liniștea propriului său mormânt, din propria imobilitate, și introduce în freamătul vieții bucuria și puterea învierii. Din acest motiv există sărbătoarea Paștelui: pentru ca atunci când experimentăm inițiativa lui Dumnezeu, să pornim la drum cu entuziasm. Nu este vorba doar despre o aducere aminte a faptelor lui Dumnezeu, ar fi prea puțin! Să pornim și să dăm dovadă prin viața noastră, că planul lui Dumnezeu cu această lume se înfăptuiește. Prin Fiul său ne-a arătat că viața este mai puternică decât moartea! Puterea binelui este mai pătrunzătoare decât cea a răului! Milostivirea este dătătoare de alinare, în ciuda mizeriei și a suferințelor omenești!

„*În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineată, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt... A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt. ... A văzut și a crezut!*”(In 20, 1, 9). Oare ar fi greșit din partea noastră dacă ne-am dori să avem un Paște bogat și animat? Ca să ne lăsăm

cuprinși de bucuria vieții în plinătatea ei? Căci viață există doar acolo, unde este primită și acceptată, unde nu se renunță la ea!

Doresc să închei prin cuvintele Sfântului Părinte, Papa Francisc, care în exortația apostolică intitulată Bucuria Evangheliei scrie așa: „*Îl invit pe fiecare creștin, în orice loc și situație s-ar afla, chiar astăzi, să reînnoiască întâlnirea sa personală cu Isus Cristos sau, cel puțin, să ia hotărârea de a se lăsa întâlnit de El, de a-l căuta în fiecare zi fără încetare. Nu există niciun motiv pentru care cineva să poată crede că această invitație nu i se adresează, pentru că 'nimeni nu este exclus de la bucuria adusă de Domnul'. Pe cel care riscă, Domnul nu-l dezamăgește, iar atunci când cineva face un pas mic spre Isus, descoperă că el deja-i așteaptă sosirea cu brațele deschise! (EG 3.)*”

Doresc tuturor Confraților în Preoție, persoanelor consacrate, colaboratorilor, iubiților credincioși și oamenilor de bunăvoință o sărbătoare a Învierii Domnului plină de bucurii și de speranță!

Oradea, Sărbătoarea Învierii Domnului 2015.

† László m.p.
Episcop diecezan

(A se citi în cadrul liturghiei din prima sau a doua zi de Paște.)